

Jørgen Winther (V):

Vi hørte, at Kristeligt Folkeparti desværre ikke kan støtte det foreliggende forslag, og fru Inger Stilling Pedersen sagde, at der var tale om en forringelse. Det har jeg svært ved at forstå, for det er dog sådan, at der nu bliver langt større muligheder for fleksible børnepasningsordninger.

Venstre vil gerne rose socialminister Aase Olesen for den store ihærdighed og den store flid, som socialministeren har lagt for dagen for at få denne ordening igennem med et stort og massivt flertal. Jeg tror nu, at mange flere kommuner vil bruge denne nye alternative mulighed for børnepasning. Dette er der et stort flertal for i Folketinget.

Det er da rigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen siger, at begrebet »samme husstand« kan være en lille smule begrænsende med hensyn til mulighederne, men det er alligevel sådan, at man i Socialministeriet kan få dispensation, så man heller ikke fremover behøver at være fra samme husstand.

Så alt i alt er der tale om et kæmpemæssigt, godt fremskridt med henblik på pasning af børn også uden for børnehaver og vuggestuer, og Venstre er fru Aase Olesen meget taknemligt for det store flertal, der her er skabt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

»Socialministeren« hedder det i omtale.

Inden jeg giver ordet til den næste taler, vil jeg gerne igen henstille, at støjniveauet sænkes.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet beklager, at ministeren med sit ændringsforslag om, at dagplejere skal være af samme husstand, har forringet dette forslag.

Vi synes, forslaget bærer præg af, at der har været livlige forhandlinger mellem regeringen, Socialdemokratiet og SF. Det er jo ingen hemmelighed, at dagplejeordninger tit er en torn i øjet på disse partier, der hellere ser institutionerne udbygget.

Fremskridtspartiet mener, at dagplejen er langt bedre for børnene, men vi finder, at når man forlanger, at personerne skal være af samme husstand, vil der blive en mindre tilgang til en ellers god ordening. Det harmonerer heller ikke med, at man taler om forenkling og afbureaukratisering, hvis man først skal til at søge

om, at andre personer, eventuelt nabokoner osv., kan få tilladelsen. Så skal man hele vejen rundt omkring Socialministeriet. Det kalder vi ikke forenkling.

Der er også en anden ting, vi synes er for dårlig. Man taler om alle de mange arbejdsløse, specielt de unge, der skal have et meningsfyldt arbejde. Her var jo netop en mulighed for, at en ung arbejdsløs kunne være medhjælper hos en dagplejer. Vi finder, det ville være en god ordening både for den arbejdsløse og for de børn, der skal passes; børnene får nogle unge mennesker i huset, og de unge mennesker bliver måske motiveret til at få en uddannelse inden for dette fag. Det ville være meningsfyldt arbejde.

Desværre er forslaget blevet forringet, og vi forstår slet ikke ministerens begrundelse for disse forringelser.

Bente Juncker (CD):

Ved førstebehandling af dette lovforslag havde Centrum-Demokraterne ikke mange rosende ord tilovers for forslaget. Jeg må sige, at med det forlig, socialministeren har lavet med Socialdemokratiet, er forslaget ikke blevet bedre.

Socialdemokratiet var også meget kritisk, men når man læser Aktuelt fra påskedagene, hvor fru Jytte Andersen udtaler sig, forstår man det nærmest, som om dette er blevet en landvinding, fordi der er kommet en intetsigende formålsparagraf ind i forslaget om pasningsordningerne. Ja, det er ikke folkeskolen, jeg taler om, for dér er nemlig også en intetsigende formålsparagraf. Og det skulle være noget nyt, som fru Jytte Andersen meget magtfuldt udtaler til Aktuelt. Jeg vil gerne sige, at det er en sutteklud.

Når jeg tager ordet i dag, er det for at sige, at Centrum-Demokraterne ikke kan stemme for ændringsforslag nr. 2. Da forliget med Socialdemokratiet blev vedtaget, stod der i Jyllands-Posten, at nu kunne homofile få lov til at passe børn. Det synes jeg ikke om – for at sige det klart.

Vi har stillet nogle spørgsmål i udvalget, og der er kommet nogle svar, men ikke på dette spørgsmål. Man henviser til, at begrebet »fra samme husstand« svarer til det, der gælder for individuel boligstøtte. Jamen er det det begreb, der skal gælde, når vi skal have passet vore børn?